

Πάσχα Κυρίου Πάσχα (Μωϋσῆς Μοναχὸς, Ἄγιορείτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐορτάζουμε τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου, τὴν ὀλόφωτη Λαμπρή, τὴ χαρούμενη Πασχαλιά, τὴ μοναδικὴ Αὐτοανάσταση. Τὸ κενὸ μνήμα δίνει μνήμες ζωηφόρες. Ἐκκλησίες λαμπροφώτιστες, παπάδες λαμπροφορεμένοι, πρόσωπα ποὺ λαμποκοποῦν. Ὁ ἐθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμὸς τὰ λέει ὠραῖα: «Χριστὸς Ἄνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόρες, ὅλοι μικροί, μεγάλοι ἐτοιμαστεῖτε. Μέσα στὶς ἐκκλησιὲς τὲς δαφνοφόρες, μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχτῆτε. Ἀνοῖξτε ἀγκαλιὲς εἰρηνοφόρες ὀμπροστὰ στοὺς ἁγίους καὶ φιληθῆτε. Φιληθῆτε γλυκὰ χεῖλη μὲ χεῖλη. Πέστε: Χριστὸς Ἄνέστη, ἐχθροὶ καὶ φίλοι».

Ἐορτάζεται ἡ τροπαιοφόρα νίκη τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ φοβεροῦ θανάτου. Ἡ χάρις καὶ ἡ χαρὰ δὲν ἐξαντλοῦνται στὸ πασχαλινὸ γεῦμα, τὰ κόκκινα αὐγά καὶ τὸ ἄρνι. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γεμίζει τὴν καρδιὰ φῶς, τὴν ψυχὴ ἀγαλλίαση, τὸν νοῦ αἰσιοδοξία, τὴ ζωὴ νόημα. Ἡ ἑορτὴ δὲν ὀλοκληρώνεται στὰ πασχαλινὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος μας. Ἡ ἑορτὴ εἶναι κυρίως πνευματικὴ. Βιώνεται στὴν ὠραιότατη μεταμεσονύκτια θεία λειτουργία, στὴ θεία μετάληψη, τὴ θεία κοινωνία. Τελειώσε τὸ κατανυκτικὸ Τριῶδιο. Ἀρχίζει τὸ πανευφρόσυνο Πεντηκοστάριο. Ξεκινᾷ μιὰ νέα ζωὴ μέσα στὴ μυροβόλα ἄνοιξη.

Ὁ κάθε πιστός, κατὰ τὸν κορυφαῖο ἅγιο Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο, ἀποφασίζοντας ἐλεύθερα νὰ μισήσει τὴν ἁμαρτία, ἀφήνεται στὸ καθαρτικὸ λουτρὸ τῆς μετανοίας μὲ γλυκὰ καὶ χαροποιά δάκρυα, μὲ καρδιὰ ταπεινωμένη, καὶ συμμετέχει μὲ λαχτάρια, φιλότιμο καὶ μεράκι στὴν ἀναστάσιμη Θεία Εὐχαριστία, κι ἔτσι ἐνώνεται μὲ τὸν ἀναστηθέντα Χριστὸ καὶ ἀναγεννᾶται καὶ θαυματουργά.

Εἰσερχόμενος κανεὶς στὸν τάφο τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινώσεως, ἀναγκάζεται, κατὰ κάποιον τρόπο, νὰ κατεβεῖ ἐκεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅπως κατῆλθε στὸν Ἄδη, γιὰ νὰ μᾶς ἀναστήσει καὶ ζωοποιήσει. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, αὐτὸς ποὺ συναντήθηκε μαζί Του παρατηρεῖ ἕκθαμβος τὴ δόξα τῆς ἀναστάσεώς Του. Ἡ ἀνάσταση δηλαδὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ μυστικὴ ἔνωση μὲ τὴν ὄντως ζωὴ καὶ ἡ ἀρχὴ μιᾶς καινούργιας ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Σταυροαναστηθέντι.

Ἡ Ἀνάσταση δίνει νέα διάσταση στὴ ζωὴ μας ὅλη. Ἡ Ἀνάσταση δὲν ἐξαντλεῖται σὲ ἐκείνη τὴν ὑπέροχη νύχτα, ἀλλὰ μακραίνει, βαθαίνει καὶ μπορεῖ νὰ βιώνεται καθημερινά, ἐμπειρικὰ καὶ στὸ βάθος τῆς καρδιάς. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν πιστὸ καὶ εὐσυνείδητο χριστιανὸ εἶναι βίωμα συνεχῆς ἀπαράμιλλο καὶ ἀνέκφραστο. Ὁ Χριστὸς ἀνασταίνεται ἐντὸς μας. Μᾶς φωτίζει, μᾶς ἐμπνέει, μᾶς κάνει διαφανεῖς, χριστοφόρους καὶ θεοφόρους. Ἡ θέα τοῦ φωτὸς δὲν τυφλώνει, ἀλλὰ παραμυθεῖ καὶ προβληματίζει αἰσιόδοξα.

Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ μᾶς φωτίζει, μᾶς λαμπρύνει, μᾶς ἀνασταίνει. Ζωοποιεῖ τὴ ναρκωθεῖσα ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες ψυχὴ μας. Αἰσθανόμεθα ζωηρὰ τὴ χάρη τῆ θαυματουργοῦ. Θεωροῦμε ἐντὸς μας τὸ φῶς τὸ ἀληθινό. Γνωρίζουμε πλέον καλὰ ποιὸς μᾶς ἀνασταίνει καὶ δοξάζει. Κατὰ τὸν μεγάλο Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ διέλυσε τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Ἐμεῖς ἀνιστάμεθα μὲ τὸ πὸ ὁ Χριστὸς συνθλίβει τὶς ἀλυσίδες τῶν ἁμαρτιῶν μας. Τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἔχει κανεὶς δικαίωμα νὰ κλαίει. Ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ ἀνέτειλε δυνατὸ, ὠραῖο καὶ ἀνεξάντλητο φῶς, πὸ σφουγγίζει δάκρυα, συγχωρεῖ πταίσματα, σβήνει ἁμαρτίες. Κανένας νὰ μὴν ἀπελπίζεται ποτὲ γιὰ τὰ ὅποια ἁμαρτήματά του, ὅσο μεγάλα καὶ νὰ εἶναι. Ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἀνέτειλε ἀπὸ τὸ κενὸ μνημεῖο. Τώρα ὑπάρχει διέξοδος, φῶς στὸ τοῦνελ, συγκινητικὴ εὐκαιρία ἀνεφοδιασμοῦ, ἐνισχύσεως κι εὐλογίας.

Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι μόνο γιὰ διασκέδαση. Εἶναι σημαντικὴ εὐκαιρία φωτός, χάριτος κι ἐλπίδος. Νικηφόροι, χριστοφόροι, φωτοφόροι οἱ χριστιανοί μας, γνωρίζουν πολὺ καλὰ νὰ μὴν ἀγχώνονται, νὰ μὴ βιάζονται, νὰ μὴν παρασύρονται ἀπὸ μάταια λόγια. Καλούμεθα σὲ συνεχῆ ἐπαγρύπνηση πρὸς ἐξαφανισμὸ κάθε ἴχνους ἀπογνώσεως δαιμονοκίνητης. Λέγοντας «Χριστὸς Ἀνέστη» νὰ τὸ ἐννοοῦμε. Νὰ τὸ λέμε καὶ μὲ τὴν καρδιά. Ὁ λαοφίλητος Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ἔλεγε καθημερινά, ὀλοχρονὶς σὲ ὅλους: «Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου». Βίωνε τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως μέσα του καὶ γι' αὐτὸ συνεχῶς ἔλεγε: «Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου». Ζοῦσε τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἦταν ἀληθινὰ χαρούμενος, καὶ αὐτὸ διαλαλοῦσε χαρούμενα.

Πάσχα σημαίνει πέρασμα. Ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ἀρετή, ἀπὸ τὸν βυθὸ στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ καιρὸς εἶναι καλός, ἡ κρίση μεγάλη, τὸ Πάσχα παρόν. Ἀγαπώντας τὸ φῶς, ἀγαποῦμε τὴ διαφάνεια. Ἡ διαφάνεια χαρίζει ἐλευθερία, ἄνεση καὶ ἀληθινὴ χαρὰ. Πάσχα Κυρίου Πάσχα, θανάτου ἑορτάζουμε, ἄλλης βιοτῆς ἀπαρχή. Σκιρτοῦν οἱ καρδιὲς καὶ φωτίζονται τ' ἄφωτα βάθη.

Πηγή: agiazoni.gr